

روى موج کوتاه

ایران و سازمان ملل اعتراض کردند؛
محدودیت های آمریکا علیه فعالیت ۵۳ پلمت ایران

دولت آمریکا علیه ۳۲ کارمند دفتر نمایندگی ایران در سازمان ملل متحد، در زمینه‌های مختلف از جمله «حمل سکونت‌و رفت‌و آمد آنها،حساب‌های بانکی و خریدهای روزانه» اعمال محدودیت کرد. در همین راستا،سازمان ملل از واشنگتن خواست رفت‌وآمد آزاد برای دیپلمات‌های ایرانی مستقر در این نهاد را تضمین کند. سخنگوی سازمان ملل، اعلام کرد آمریکا به‌عنوان کشور میزبان متعهد است مانع فعالیت عادی هیچ هیأت دیپلماتیکی نشود. وزارت خارجه ایران نیز با انتشار اعلامیه‌ای ضمن محکوم کردن اقدام آمریکار ممانعت ا دامه‌فعالیت‌سفر از کارکنان نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در نیویورک، خطاب به‌همتای آمریکایی یادآور شد: این اقدام، عملی متخلفانه و غیرقانونی است که نقض صریح و فاحش تکالیف دولت آمریکادلیل عهدنامه مفر محسوب شده‌و مستوجب‌مسئولیت بین‌المللی دولت آمریکاست.

■ ■ ■
ترامپ:

آمریکامی تواند موشک‌های ایران را به‌سرعت نابود کند
رئیس‌جمهور آمریکا در باره برنامه موشکی ایران مدعی شد که: «هامی توانیم موشک‌های ایران را «خیلی سریع» از کار بپندازیم.»دونالد ترامپ، شامگاه پنج‌شنبه ۱۱ دسامبر (۲۰ آذر) در کاخ سفید در گفت‌وگو باخبرنگاران ضمن هشدار به جمهوری اسلامی نسبت به بازسازی برنامه و توان هسته‌ای ایران، گفت: «آن‌هامی توانند تلاش کنند، اما احیای برنامه هسته‌ای آبرای آن‌ها زمان بسیار زیادی خواهدبرد. اما اگر بخواهند آن را بازسازی کنند و بخواهند بدون توافق احیا کنند، آن یکی (اھم نابود خواهیم کرد. ترامپ در این نشست خبری، حمله به تالیسات اتمی جمهوری اسلامی را «زمینه‌ساز صلح» توصیف کرد و گفت: «این حمله، کامل‌ترین نابودی ظرفیت اتمی ایران بود و همین امر موجب‌شد که صلح ممکن شود، چرا که پیش از آن، همه از ایران هراس داشتند ولی حالا دیگر نمی‌ترسند.» ترامپ مدعی شد ایران خیلی دوست دارد توافق کند،من هم خیلی دوست دارم.

■ ■ ■

تنش در مراسم ختم مرحوم خسرو علی‌کردی، در مشهد تأیید بازداشت «نگرس محمدی» و افرادی که شعار داده بودند
فرماندار مشهد ضمن تأیید خبر بازداشت نرگس محمدی و تعدادی دیگر از فعالان سیاسی در مراسم گرامیداشت مرحوم خسرو علی‌کردی، دلیل این بازداشت موقت را «بیان شعار های هنجار شکنانه» دانست، به‌نوشته خراسان آنلاین، حسینی تأکید کرد: در اسباب هماهنگی‌های انجام‌شده در شورای تأمین شهرستان نبایو این افراد برای شرکت در مراسم ترحیم خسرو علی‌کردی که در یک مسجد برگزار شد شرکت کنند و در فضای آرام‌رم اسام بر گزار شود اما متأسفانه عدای این فضا را عایت نکرد و اقدام به بیان شعارهای هنجار شکنانه بیرون مسجد کردند به همین دلیل دادستانی ورود کرد تا مشکلی برای این افراد پیش نیاید. بر اساس گزارش‌ها، درروز، جمعه، مراسم هفت مرحوم خسرو علی‌کردی، در مشهد با تنش همراه بود و شماری از حاضران را در این مراسم، از جمله نرگس محمدی، سیدپه قلیان، هستی امیری، پوران ناظمی، عالیه مطلیزاده چند تن دیگر بازداشت‌شده‌اند.

■ ■ ■

پاسخ عراقچی به همتای لبنانی؛ تصمیم برای عدم استقبال از دعوت ایران، مایه شگفتی است
وزیر خارجه ایران، تصمیم همتای لبنانی برای عدم استقبال از دعوت متقابل ایران در پاسخ به مهمان‌نوازی گرم‌و در سفر گذشته را مایه شگفتی دانست. به گزارش ایلنا، سید عباس عراقچی در مطلبی در شبکه اجتماعی ایکس در پاسخ به پیام‌خبر وزیر خارجه لبنان نوشت: «از دعوت محبت‌آمیز آقای یوسفی جری سپاسگزارم. در این حال تصمیم او برای عدم استقبال از دعوت متقابل ایران در پاسخ به مهمان‌نوازی گرم ایشان در سفر گذشته اینجانب به لبنان، مایه شگفتی است زیرا دو کشور برای دیدار نیازی به یک محل «بی طرف» ندارند.» وی تأکید کرد: «دما نیز خواهان «فصلی جدید» در روابط دو جانبه هستیم؛ روابط بر پایه همان اصول قیقهی که آقای رجبی وزیر خارجه بر آن تأکید کرده‌است.»

■ ■ ■

موضع‌گیری تند وزیر خارجه لبنان علیه ایران
وزیر امور خارجه لبنان با طرح این ادعای بی اساس که «قتش ایران در لبنان و منطقه بسیار منفی است»، خواهان توقف چیزی شد که آن را «دخل‌ت تهران در امور داخلی لبنان» خواند. به گزارش ایرنا، «یوسف جری» درروز (جمعه) اثر گفت‌وگو با شبکه الجزیره اعلام کرد: نقش ایران در لبنان و منطقه بسیار منفی است و سیاست‌های تهران از منابع بی ثباتی است. وی که در اقدامی تامل برانگیز در خواست سیدعباس عراقچی همتای ایرانی خود را برای سفر به تهران رد کرده است، گفت‌وگوی کشورش با ایران را مشروط کرد و با اتهام زنی دوباره گفت: ما با ایران مشکل داریم و آماده گفت و گو هستیم، مشروط بر داد سوءتفاهات است. سید عباس عراقچی افزود: «سند اجازه نخواهد داد سوءتفاهات در حالت در امور داخلی ما را متوقف کند.

■ ■ ■

حمایت طاهری آکر دی از طالبی دارستانی؛ اجازه محکومیت

دغدغه‌مندان دینی را نمی دهیم
سرپرست ستاد امر به معروف و نهی از منکر، نسبت به هر خورد «تهادی خاص» با افرادی که او آنها را «مطالعه‌گران انقلابی» نامیده، واکنش نشان داد. محمد حسین طاهری آکر دی نوشت: «در باره هر خورد نهادهی خاص با برخی مطالبه‌گران انقلابی، لازم به ذکر است که ستاد جهت حمایت قانونی از امرن، علاوه بر ارسال نامه‌های تبیینی، از تباط با برخی مقامات را جهت دفاع از امرن آغاز کرده است.» وی تأکید کرد: «سند اجازه نخواهد داد سوءتفاهات است. سید عباس عراقچی افزود: «سند اجازه نخواهد دد غوغاهای دینی را در عرصه جهادشده‌اند.»

■ ■ ■

افشاگری اولوگرایانه علیه ثابتی:
سپاه، خط «گردان‌های سایبری» را سفید کرد تا مجیزگوی کارنامه نداشته شما باشد؛ گره به صفت ناشیبد
کارشناسی که پیش‌تر در شبکه‌داتی حاضر شده‌بود، شبکه‌های که روزگاری نه چندان دور خودمیر حسین ثابتی را در منجر یی بود، دست به افشاگری علیه‌امیر حسین ثابتی زد. عطیه‌نجاری، فعال رسانه‌ای اصولگران توتیشی با تأکید بر این که «گره صفتی منش خوبی نیست» خطاب به ثابتی نوشت: سپاه، خط «گردان‌های سایبری» را سفید کرد تا مجیزگوی کارنامه نداشته شما باشند؛ نمایندگی‌تان را امیدوار می‌کنم سباه‌هستید.

به بهانه توقیف «اسکیپر» و هدر رفت میلیاردها دلار سرمایه ملی در جنگ نفت کش‌ها

بازی خطرناک ایران در کنار ونزوئلا

توقیف‌شده» خواند. پم‌بندی، دادستان کل آمریکا دو کش پاتر، رئیس افسی‌آی، نیز ادعا کردند که این نفتکش برای انتقال نفت تحریم‌شده از ونزوئلا و ایران در حمایت از «سازمان‌های تروریستی خارجی» استفاده می‌شد.

سخنگوی کاخ سفید نیز صریحاً ادعا کرد: «نفت کش توقیف‌شده ونزوئلا بی به انتقال نفت در بازار سیاه به سیاه پاسداران ایران مر تبط است.» این اظهارات، نشان می‌دهد که هدف اصلی، قطع شرایان مالی نهادهای تحت تحریم و تشدید فشار مالی بر کاراکس و تهران است. همچنین رویترز به نقل از منابع آگاه گزارش داده‌است که آمریکا در هفته‌های آتی نیز دست به مداخلات مستقیم بیشتری نیروه‌ای آمریکایی در کارائیب‌جنوبی و تشدید تلاش‌ها برای برکناری نیکلاس مامورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا، صورت گرفته، زنگ خطر را برای تمامی بازیگران فعال در تجارت انرژی به صدا درآورده‌است. واشنگتن باهدف قرار دادن «لواگان سایه» که وظیفه جله‌جایی نفت تحریمی را بر عهده دارد، عملاً ایران را در جبهه‌ای جدید و پرهزینه در گیر رویارویی با خود کرده‌است؛ رویارویی‌ای که هزینه‌های سنگین آن از جیب ملت و منابع ملی پرداخت می‌شود.

روایت توقیف «اسکیپر»
توقیف نفتکش «اسکیپر» که پرچم گویان را حمل می‌کرد و ظرفیت حمل ۲۰۲۷ میلیون بشکه نفت (تقریباً معادل تولید یک روز کل ایران) را داشت، نقطه چرخ مامها برنامه ریزی وزارت دادگستری و وزارت امنیت داخلی آمریکا بود. این نفتکش که در نزدیکی ونزوئلا توقیف شد، پیش‌تر به دلیل نقش خود در حمل نفت ایران و ونزوئلا تحریم شده بود. مقامات آمریکایی در توجیه این اقدام ادعا‌های متعددی را مطرح کردند که ماهیت عملیات را از یک اقدام حقوقی صرف فراتر می‌برد. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، با هیجان این توقیف را «بزرگ‌ترین نفتکشی که تاکنون

همانطور که در تحلیل‌های راهبردی آمده است» اگر آمریکای توندونزوئلا بزرگ‌ترین دارنده ذخایر نفت جهان، را به کنترل درآورود امنیت انرژی خود را تثبیت کند، فشار مستقیم بر چین و روسیه افزایش خواهد یافت. کنترل انرژی پیش‌شرط تسلط ژئواونومیک بر شرق است. هرگونه ناامنی در منابع و ابراهای انرژی، بیشترین آسیب را متوجه اقتصاد چین، با واردات روزانه ۱۱ میلیون بشکه نفت می‌کند. فشار بر ایران نیز در همین چارچوب راهبردی قابل تفسیر است. هدف، صرفاً قلمار منطقه‌ای نیست، بلکه تسخیر یکی از بزرگ‌ترین دارندگان منابع انرژی جهان است تا از یکسو منطقه تحت کنترل کامل

گفت و گو

حمیدرضا مهدیزاده

روابط جمهوری اسلامی و ایالات متحده، قریب به چهار دهه است که در پیچیده‌ترین وضعیت خود گرفتار آمده و به منبعی دائمی از تنش‌های جهانی تبدیل شده‌است. این روزها، به‌خصوص در پی حوادثی نظیر جنگ ۱۲ روزه «و افراش گسترده بی‌سابقه تنش‌های پس از میان تهران و واشنگتن که خطر وقوع جنگ دیگری را به شدت افزایش داده، ضرورت فقه‌ریشه‌های این خصومت بیش از هر زمان دیگری حیاتی است. فتراز: تحلیل‌های روزمره سیاست خارجی و دور از تقلیل گرای‌های رایج، در همین راستا، سیاست خارجی «توسعه ایرانی» یا برعکس «دکتر رشید باقریان»، وهوشگر تاریخ، سیاست و مدرساندیشه‌سیاسی، رفته‌است تا در گفتگویی چالش‌برانگیز، به ریشه‌هایی این تعارض بپردازد. در حالی خبرنگار معتقد به «تعارض ذاتی جمهوری اسلامی با آمریکا» است که مبدأ آن به اشغال سفارت بازی می‌گردد، دکتر باقریان از «تعارض ذاتی منافع ایران و ایالات متحده» سخن می‌گوید که ریشه در ساختار هژمونیک آمریکا و حضور آن در ایران دارد. دوران قاجار و پیش‌تر از این گفتگو، که بخش‌های دیگرش در هفته‌های آینده مشهود خواهد شد، خط سیر تاریخی دو کشور را واکاوی می‌کند تا برده‌از دلایل اصلی خصومت امروز تهران و واشنگتن بر داشته و مشخص شود که آیا ریشه این ستیز، «سیاسی-ایدئولوژیک» است یا «اقتصادی-ساختاری»؟

■ ■ ■

باقریان عزیز با سپاس از شمایات این گفت‌وگو، من قائل به «تناز ذاتی میان جمهوری اسلامی با ایالات متحده» هستم و نیک می‌دانم که تحلیل‌شمار «تعارض ذاتی منافع میان آمریکا و ایران» استوار است. جمهوری اسلامی از همان روزی که اشغال سفارت آمریکا توسط یک گروه دانشجویی را با «تأیید حاکمیتی» به رسمیت شناخت و با واکنش شدیداً منفی جهانی هم‌روبر شد، استنادش به تعارض تاریخی در روابط با آمریکا بود. مثلاً بنیادین آمریکا عامل اصلی سقوط دولت قانونی «دکتر محمد مصدق» با کودتا نبوده‌است. در واقع جمهوری اسلامی با طرح چنین استدلالی، روایت تعارض ذاتی منافع ایران با ایالات متحده را به مثابه سرپوشی برای تناز ذاتی خود با آمریکا قرار داد و آن روایت که ناقض فطردانری هم در داخل ایران و سایر کشورها به دست آورد را جایگزین مسئولیت حقوقی و سیاسی در قبال اشغال سفارت آمریکا کرد و آن‌گویی دپلمات‌های آتیه‌از دافکار عمومی جهان کرد. موافقت‌از همین نقطه شروع کنیم؟

من در ابتدا، از شما تقاضا دارم که آمریکا را به صورت یک واقعیت مستقل از ایران مورد قضاوت قرار دهید. یعنی اینکه آمریکا در مواجهه با ایران پس‌انقلاب ۵۷ و سایر دوره‌های کشورمان چه نقشی ایفا کرده‌است، نیازی نیست که فقط به دوره جمهوری اسلامی بپردازیم؛ بلکه می‌توانیم از زمانی که اولین بار آمریکایی‌ها در ایران حضور پیدا کردند، بحث را شروع کنیم تا به امری بولی آیند یا به ایالات متحده به عنوان واقعیتی مستقل از ایران فکر کنیم و تحلیل ماهیت آمریکار در چنین قالبی ادامه دهیم.

بسیار خوب. شما از لفظ «تعارض ذاتی جمهوری اسلامی با آمریکا» استفاده کردید، در حالی که من سال‌هاست از «تعارض ذاتی منافع ایران و آمریکا» سخن می‌گویم. معتقدم تعارض ذاتی ایران و آمریکا به‌ضن خود امر یکا و شاکه سیاست‌مبنی سیاسی ایالات متحده، بازی می‌کند. بنابراین برای بررسی تعارض دو کشور، باید عرض کنم که بر سرش چندوجهی شما نقطه عزیمت پراگماتیستی قضیه‌است. یعنی جایی که آمریکایی‌ها بعنوان هژمون در کنار قدرت‌های دیگری مانند انگلستان و روسیه وارد روابط با ایران می‌شوند. بنابراین باید تأکید کنم که با یکا از همان زمان قاجار که وارد روابط با ایران شد، بازویش هژمونی که قدرت‌تدار در ادامه، تباطعی میگردان حسن استثنای آن (Supremacy) از استثنایگرایی (Exceptionalism) و مؤلفه‌های اساسی ساختار

toseeirani.ir

نوع ایرانی

شماره ۲۰۷۲ / شنبه ۲۲ آذر ۱۴۰۴ / ۲۲ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷ / ۱۳ دسامبر ۲۰۲۵

سازمان ملل تنها خواستار خویشتن‌داری و پرهیز از اقدامات تشدید کننده‌شده، اما نتوانست اقدام آمریکار به عنوان نقض منشور ملل متحد محکوم کند. ایران در چنین شرایطی حتی از پشتوانه قوانین بین‌المللی نیز بر خودار نیست و تنها خود را در یک مسیر بی‌پازگشت قرار می‌دهد. به همین دلیل است که منتقدان اصرار دارند، ایران باید به فکر راه چاره برای تحریم‌هافتی باشد به جای اینکه بخواهد این روش‌های مافیایی را انتخاب کند.

در آستانه یک انتخاب تاریخی
آنچه امروز در کارائیب و آب‌های بین‌المللی رخ می‌دهد، یک درگیری جزئی، بلکه نمادی از منازعه‌ای بزرگ‌تر بر سر بقا و قدرت است. آمریکا با راهبرد تسخیر منابع انرژی، به دنبال تحمیل نظم جدید است و ایران را در یک جبهه پرخطر در کنار ونزوئلا قرار داده‌است. در این شرایط، تداوم تفکر قرن بیستمی در مدیریت منابع و اقتصاد کشور، چیزی جز باز تولید بحران نیست. ایران در حالی که باید از منابع عظیم نفتی خود برای تأمین رفاه مردم استفاده کند، درگیر فروش نفت با تخفیف‌های نجومی و تحمل هزینه‌های فساد و سوءمدیریت شده‌است. همانطور که رئیس‌جمهور، باتلخی می‌گوید: «هرکدام از این دو گزینه، تازندارد و وضعیت‌شان از مابستر است، منافعت و گاز داریم ولی گرسنه هستیم.»

ایران در این صحنه‌ی پر فراز و نشیب جهانی بار دیگر در روبر انتخابی تاریخی ایستاده‌است: «صلح یا جنگ، گفت‌وگو یا رویارویی، همکاری یا بر د- بر دیابازی حاصل جمع صفر». اما برای ایران، این انتخاب در درجه اول داخلی است؛ آیا ساختار تصمیم‌گیری کشور به یک مجرای واحد و شفاف باز خواهد گشت تا دست نهاده‌ا و افراد سودجو از منابع ملی کوتاه‌شود، یا همچنان شاهد تمرکز بر میلیاردها دلار سرمایه ملی در مسیرهای مبهم و پرخطر خواهیم بود؟ پاسخ به این پرسش، سرنوشت کشور در مواجهه با راهبرد تهاجمی آمریکا را تعیین خواهد کرد.

واکنش سازمان ملل و خلافت قانونی بین‌المللی
توقیف نفتکش‌ها توسط آمریکا واکنش محتاطانه سازمان ملل متحد را نیز در پی داشته‌است. فرحان حق، معاون سخنگوی دبیر کل سازمان ملل، در پاسخ به سوآلی درباره قانونی بودن توقیف نفتکش ونزوئلا، ی پاسخ صریح خودداری کرد و گفت: «در این مرحله اطلاعات کافی برای تعیین نظم قانونی بودن یا نبودن این عملیات بخصوص نداریم.» این موضع، نشان‌دهنده خلأ قانونی موجود در برابر تحریم‌های یکجانبه آمریکا است که عملاً حقوق بین‌الملل را تحت‌الشعاع قرار داده‌است.

■ ■ ■

■ ■ ■

ریشه خصومت؛ «تنازع ایدئولوژیک جمهوری اسلامی» یا «تعارض هژمونیک آمریکا»؟

۱۹۰۰ به قبل که هنوز انگلیسی‌ها در ایران کشف نفت را انجام نداده‌اند، بازگردیم، تا سال ۱۹۰۶- ۱۹۰۷ که در واقع اولین چالنجت در مسجد سلیمان کشف شد، انگلیسی‌ها در می‌یابند به چشمه‌ای انبوه از طلای سیاه در ایران رسیده‌اند و اینجاست که ایده تبدیل سوخت زغال‌سنگ ناوگان دریایی خارق‌العاده آن روز لندن به نفت ازان‌ان شکل می‌گیرد. فکرمی‌کنم این جمله چرچیل است که می‌گفت: ایرانی‌ها به یک ماده‌سیاهی به اسم نفت دست پیدا کردند، اما خودشان هم اطلاع ندارند که چقدر باارزش است!

در واقع انگلیسی‌ها وقتی مالکیت نفت ایران را به دست آوردند، به نوعی امپراتوری خودشان را وسعت دادند. همین امر ختم امر یکایی‌ها را برانگیخت. آمریکایی‌ها در زمان قاجار، مدت‌صورت‌بود به ایران بودند و حکومت قاجار هم در این موضوع به مانند بقیه دولت‌ها مستثنی نبود. حتی اولین گروه به رهبری مورگان شوستر به عنوان یک گروه فاینانس یا یک گروه از نقا‌دهنده اوضاع اقتصادی وارد ایران شدند و همینجاست که انگلیسی‌ها تمام تلاش خود را برای اخراج مورگان شوستر از ایران به کار می‌بندند. هوستر با نام The Strangeing of Persia «تراجانگشتر» در زمان جمهوری اسلامی می‌کند ایرانی‌ها مدام در حال «قاجانج مالیات» هستند که امروزه آن را «فرار مالیاتی» می‌نامند. اخراج شوستر باعث شد تا آمریکایی‌ها کنایه‌ای سهمگین از انگلیسی‌ها بگیرند و برای همین با نامام قوا وارد ایران شدند یا به تعبیری نفوذ کردند. در واقع، آمریکایی که با دکن‌ترین مونرو Monroe Doctrine) قول داده بود نیمکره شرقی رو بکردی نداشته باشد، ولی در هر دو جنگ جهانی وارد شد و در ایران هم نفوذ کرد، حالا اینکه می‌گوید تعارضی میان ایران و آمریکا وجود نداشته، در همین روایت تاریخی، وجودش کاملاً واضع است. بنابراین تعجیب‌هم ندارد که یک خاستگاه قدرتمند از روحانیون شیعه در کنار چپ‌های سال ۵۷ با مرور روایت تاریخ، به نقطه جوش برسد و وارد سفارت شوند. البته من با شما مخالفتی ندارم که سفارت آمریکا اشغال شد و این اشغال همچنان ادامه دارد، ولی تأکید اینم است که اشغال سفارت ارتباطی به دوره جمهوری اسلامی و حتی دوره پهلوی ندارد و در واقع ترک‌بدن بغض فروخورده مردم ایران بوزار آمریکایی که فقط به توسعه طلبی (Expansion) خودش فکر می‌کرده کشورمان هم شاید یکی از آخرین پایگاه‌هایی محسوب می‌شود که ایالات متحده وارد آن شده و صدا بتهامین امر که اشغال سفارت همچنان ادامه دارد ولی گروگان‌گیری دیپلمات‌ها سال‌هاست پایان یافته، تأکید می‌است بر تعارض ذاتی منافع دو کشور و نه به فرمایش شما تنازع ذاتی جمهوری اسلامی با ایالات متحده. صدا بته اشغال سفارت در موفله‌های روابط بین‌الملل، هیچ جایگاهی ندارد. اما اینکه بخش‌های عمده‌ای از روایت شما با درک بنده از همان کتبی که هر دو هم خوانده‌ایم، کاملاً متفاو است اما من فعلاً قصد به چالش کشیدن روایت شما از تاریخ روابط دو کشور ندارم، خصوصاً در نقش منحصربه‌آمیر یکا جهت‌شکل‌گیری نظام نوین آموزش و پرورش، گمرکات و دارایی و حتی بشروطه در ایران که از همان نقطه شروع روابط در قاجار آغاز می‌شود. ولی حداقل در همین روایت خودتان، تصریح کردید که به گروگان گرفتن دیپلمات‌های آمریکایی و اشغال سفارت در ۱۲ آبان ۱۳۵۸ در زمان جمهوری اسلامی صورت گرفته‌است. و هر چند دیپلمات‌ها سال‌هاست آزاد شده‌اند، اما ادامه این اشغال که مغایر کنوانسیون وین و کنوانسیون ژنو است، قطعاً نشان از تعارض ذاتی جمهوری اسلامی با آمریکادار.

مگر من صحبت از تعارض منافع در شروع روابط با آمریکا کردم و گفتیم که نقطه عزیمت این تعارض به شروع روابط بازمی‌گردد! آن استدلال شماست!

خیلی خوب. پس قسمت اول که حول شکل‌گیری مفاهیم مربوط به چارچوب گفت‌وگو بود در همین جابه‌پایان می‌رسایم و از هفته آینده واد بحث پیرامون شروع روابط ایران و آمریکا خواهیم شد تا ببینیم بنا به فرمایش شما تعارض منافع میان دو کشور از چه زمانی آغاز شده‌است، البته اگر تعارض منافع‌ی باشد!

موفقم، از روی سربلندی دارم.

آن به «اندونزی» تغییر می‌کند، این عملیات پنهان هزینه فروش نفت را افزایش می‌دهد.

تحریم، فساد و تصمیم‌گیری‌های چندگانه
بخش دردناک‌تر این ماجرا، نااهم‌هنگی وفساد داخلی است که فرصت‌های ملی را به باد می‌دهد. حسین راغفر، اقتصاددان معتقد است که «آنچه اکنون داریم رو به احتضار است» به اسم خصوصی‌سازی، منابع ملی را غارت کردند و همچنین به فروش نفت توسط افراد خاص اشاره کرده‌امی‌گوید: «پسیر فلان مسئول سابق روزانه یک میلیون بشکه نفت می‌فرشاد، این بخش خصوصی نیست، بخشی از تالیسات»! ابراهیم سوزنجی، عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی، نیز بر این نکته تأکید دارد که «فروش موازی نفت از مسیرهای غیر از شرکت ملی نفت، آسیب‌زایی به منافع ملی زده‌است.» این اظهارات، گویای آن است که منابع حیاتی کشور به جای آنکه در یک مجرای واحد و شفاف مدیریت شوند، توسط نهاده‌ا و افراد مختلف به فروش می‌رسند که نه تنها سود ملی را تضمین نمی‌کنند، بلکه زمینه را برای فساد و حیف و میل فراهم می‌آورند.

عواقب این سیاست‌های پر ریسک، تنهابه تخفیف‌های نفتی محدود نمی‌شود. تحریم کشتی‌های ایرانی توسط آمریکا، به سقوط ۲۵ درصد ارزش آن‌ها منجر می‌شود، به‌طوری که حتی هیچ کشوری حاضر به خرید آنها نمی‌شود و در نهایت نیز توسط پاکستانی‌ها و هند ی‌ها خریداری می‌شوند تا وارد شوند. این پایان تلخی برای صنعت کشتیرانی ایران است که صدها میلیون دلار به این حوزه خسارت وارد می‌کند. در همین راستا، حراج نفتکش ایرانی «آر مسان» ۱۱۱۴ راندونزی که هنگام تلاش برای انتقال نفت توقیف شد، با قیمت ۷۰ میلیون دلار، نمونه‌ای عینی از این هدر رفت منابع است.

در این میان، بر سرش‌های جدی درباره نقش برخی مسئولان و خانواده‌هایشان در

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

■ ■ ■

سیاسی آمریکاست که شما امروز به خوبی در رفتار دونالد ترامپ نسبت به سایر کشورها مشاهده می‌کنید. در واقع این آمریکایی که امروز می‌بینیم، چیزی نیست جز مذهب یا طریقتی با الفکار فرانسبس بیکن که کمبیتی بر احیای کبیر (Great Instauration) شکل گرفته‌است، به تعبیری دیگر، «فرار پیوریتان‌ها از انگلستان» برای آزادی ریتوال‌ها و مناسک مذهبی جهت احیای مانیفست دینی که از آن با عنوان مهاجرت بزرگ (Great Migration) حداقل سال‌های ۱۶۰۰ به بعد با می‌شود، آمریکای امروز را ساخته و پدید آورده‌است.

اجاز بده‌ا ده‌ایم از طرح بر سرش نخستین واکاوی فلسفه شکل‌گیری آمریکانبوده است، هر چند می‌دانم بحث‌های این چنینی برای شما به عنوان مدرسان رشته اندیشه سیاسی جذاب است اما من خیلی صریح تأکید کردم در حالی که قائل به تعارض ذاتی منافع میان ایران و آمریکانستم، معتقد به تنازع ذاتی جمهوری اسلامی با ایالات متحده هستم. بنابراین شما به عنوان مدافع ایده تعارض ذاتی منافع دو کشور، از این منظر بحث را ادامه بده، لطفاً.

جناب مهدیزاده! اینبید وقتی شما کلمه جمهوری اسلامی را استفاده می‌کنید از یک‌بار به تاریخی ۴۷ ساله صحبت می‌کنید و این موضع به‌نظر من تقلیل‌گرایی است. آیا کودتایله دولت دکتر مصدق در زمان پهلوی دوم اتفاق افتاده یا نه؟ اینجاست مرحر فایه جمهوری اسلامی باز نمی‌گردد، یعنی آن چه شما می‌فرمایید فقط یک بازه کوتاه زمانی است، به همین دلیل من از طرح کودتا و از بقیه مسائل استفاده می‌کنم که به تعارض ذاتی برسیم. مگر آمریکایی‌ها در زمان رضاشاه در ایران مداخله نکردند؟ خیلی خوب، من هم در طرح بر سرش ابتدایی استناد کردم به مثال کودتای ۲۸ مرداد. بنابراین خواهشمن این است که از این زاویه کار را جلو ببریم؛ چون با عرض بوزش، معتقدم ورود به بحث فلسفی شکل‌گیری نظام سیاسی آمریکانیز تقلیل‌گرایی گفت‌وگواست. من اینجا تقلیل‌گرایی نمی‌کنم، فقط از دوره‌ای فراتر از ۴۷ سال اخیر صحبت می‌کنم. کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ هیچ تباطعی به اسلام‌گرایی جمهوری اسلامی نداشته‌است و مسئله‌ها بران مربوط می‌شود دوباره تأکید می‌کنم در همان پرسش اول تصریح کردم که جمهوری اسلامی تنازع خود با آمریکا را پس از ماجرای گروگان‌گیری و اشغال سفارت، به روایتی تاریخی در تعارض منافع ایران با ایالات متحده استناد می‌دهد، در حالی که من در روایت تاریخ روابط دو کشور، تعارضی از سوی آمریکا با ایران به غیر از ماجرای کودتای نمی‌بینم. تازه بحث کودتاهم به کلیت نظام سیاسی آمریکار مربوط نمی‌شود؛ چون هر می‌تواند دم‌وکرات مخالف بود و تن نداد، اما این نه‌اوار جمهوری خواه و بینستون چرچیل مداخله‌کار همراه شد.

موفقم که وارد واکاوی تاریخ بشویم و حداقل به دور هم‌ای قبل از کشف نفت سال‌های